
ДОБРЫ ДѢЛА.

ГЛАВА ПРЪВА.

Христосъ ны прави угодны предъ Бога, а не добры-ты ни дѣла.

Божественны-ты Писанія ни завѣщавать, да служимъ Богу, и да живѣмъ свято. За-вѣщавать ны още особно и различни дѣл-жности, като да бждемъ праведни, да гово-римъ истина-та, да сме въздържателни, чис-ти, смиренномъдри, милостиви, и проч. Да ся отврѣщаме отъ лукавство-то, и да ся прилѣпимъ при благостыня-та. (Римл. 12; 9). *Да ся отречемъ отъ нечестіе-то, и свѣто-вны-ты желанія, и да живѣмъ цѣломъж-дренно, и праведно, и благочестно въ тоя свѣтъ* (Тит. 2; 12).

Мнозина мыслѣтъ, че трѣбова да правимъ сички-ты тыя, и други много подобны, за кои-то ны поучава Писаніе-то, за да ся удостоимъ за Божія-та благодать. Тѣ мы-слѣтъ, че, като пребываме благочестно, ще придобіемъ правдина, за да идемъ на небе-то, както единъ работникъ има правди-на-та си, да си земе заплата-та, като свър-ши дневна-та си работа, и сякатъ, че пра-ведни-ти ся спасавать, и ся удостоявать за вѣчный животъ чрезъ добры-ты си дѣла, или съ други думы, — че спасеніе-то трѣбова